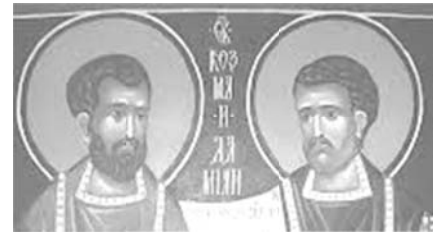

БЕСРЕБРЕНИК

број 1 Децембар 2012
лист храма Светог Козме и Дамјана при Ваљевској болници
Српска Православна Црква Епархија Ваљевска

Помаже Бог браћо и сестре,

Желео бих пре свега да од свих тражим опроштај и да Вам уједно и пожелим срећан почетак Божићнег поста. Ово је најбоље време да застанемо од свакодневне вреве која нас удаљава од Бога и ослушнемо своје душе, да их *прегледамо* и видимо да ли су здраве или их нешто боли, а да ми то због нашег немара нисмо приметили или томе нисмо придавали никакав значај. Пост је сезона за *систематски преглед душе*. А како да прегледамо душу? Осврћући се и созерцавајући да ли су нам дела у складу са вером. Да ли љубимо ближњег свога као себе саме, а ближњи су нам сви од породице, учитеља и лекара, комшија и пролазника на улици, пријатеља и непријатеља, колеге на послу и продавачице у пекари... Јесмо ли их љубили како нам заповеди Господ? Нека нам овог поста ово буде главна духовна *анализа* коју ћемо урадити. Откријмо *патологију* греха и поставимо *дијагнозу* да би применили *терапију* исцељења у посту и лек Светој Тајни исповести и причешћа који ће у нама уништити сваки смртни *вирус* греха - гордост, среброљубље, разврат, завист, пијанство, гнев и очајање да бисмо исцељени радосно и с миром дочекали рођење Богомладенца Господа и Спаса нашега Исуса Христа. Не часимо часа већ тражимо и пружимо *прву помоћ спасења* кроз искрено иштење и давање опроштаја ближњима.

о. Радомир

Овај скромни лист Бесребреник започела је група младих лекара и богослова за потребе запослених и пацијената наше болнице како бисмо градили православну медицину и хришћански однос свих нас према здрављу и болести. Позивамо вас да заједно наставимо у овом јеванђелском раду на здравље и спасење свих нас и на Славу Божију.

Понашање у Болести

На свему благодарите Богу; благодарите му и на болести. Можда ћете осетити да је мени, са стране, лако да кажем, док је то заправо, веома тешко. Кад год говорим о трпљењу, молим се да Вам Господ подари снаге да храбро поднесете болест и да се на нечему научите. Ко ће знати, због чега Вас је свезао Господ? Несумњиво је, међутим, да Вам је и то допуштено као помоћ циљевима оног живота који сте изабрали и којег би, колико-толико, требало да се придржавате. С те стране би можда било и боље да више не испитујемо Вашу болест. Осим онога што је речено, у тренуцима појачаних страдања одважност за храбро трпљење тражите и у сећањима на трпљење светих, а посебно мученика. Колико су и како су они трпели? Тешко нам је да замислимо. Уосталом, свима нама ваља кроз *многе невоље ући у Царство Божије* (Дела ап. 14;22).

Оно, што нам је Господ обећао, назива се венцем. Зашто? Зато што се тамо не може ући без страдања. Тамо води само један пут – својевољни или невољни крст.

Нека вам анђео чувар донесе утеху и храброст! Због тога што Вам шум у глави не допушта да задржите мисли, немојте да тугујете. Бог суди души према ономе што само од ње зависи, а не према ономе над чиме она нема власт. У срцу чувајте намеру да се не удаљите од Господа, и Он ће прихватити ово дело. Сада би требало да напустите своје строго правило о посту. Касније ћете тако постити, ако Богу буде угодно да Вас подигне. Сада, када сте тешко болесни, можете, као лек, јести све, али само према савету лекара.

Свети Теофан Затворник

Ваведене Пресвете Богородице

Када се Пресветој Деви Марији навршише три године од рођења, доведоше је родитељи њени свети, Јоаким и Ана, из Назарета у Јерусалим, да је предаду Богу на службу према ранијем обећању своје. Три дана пута има од Назарета до Јерусалима; но идући на богоугодно дело тај пут не беше им тежак. Сабраше се и многи сродници Јоакимови и Анины, да узму учешћа у овој светковини, у којој узимаху учешћа невидљиво и ангели Божји. Напред иђаху девице са запаљеним свећама у рукама, па онда Пресвета Дева, вођена с једне стране оцем својим а с друге мајком. Беше Дева украшена царским благољепним одећама и украсима, како и приличи кћери царевој, невести Божјој. За њима последоваше множина сродника и пријатеља, сви са запаљеним свећама. Пред храмом беше 15 степена. Родитељи дигоше Деву на први степен, а она онда сама брзо узиде до врха, где је сретe првосвештеник Захарија, отац св. Јована Претече, и узевши је за руку уведе је не само у храм него у Святая святых у Светињу над Светињама, у коју нико никада не улажаше осим архијереја, и то једанпут годишње. Св. Теофилакт Охридски вели, да је Захарија „ван себе био и Богом обузет” када је Деву уводио у најсветије место храма, иза друге завесе, иначе се не би могао овај поступак његов објаснити. Тада родитељи принесоше жртву Богу, према закону, примише благослов од свештеника, и вратише се дома, а Пресвета Дева оста при храму. И пребиваше она при храму пуних 9 година. Док јој беху родитељи живи посеђиваху је често, а нарочито блажена Ана. Када пак родитељи њени беху Богом одазвани из овога света, Пресвета Дева оста као сироче, и не жељаше никако до смрти удаљавати се из храма нити ступати у брак. Како то беше противно и закону и обичају у Израилу, то она по навршетку 12 година би дата св. Јосифу, сроднику своје у Назарет, да под видом обручнице живи у девствености, те тако и да своју жељу испуни и привидно закон задовољи. Јер у то време не знаде се у Израилу за девојке завештане на девство до краја живота. Пресвета Дева Марија беше прва таква доживотно завештана девојка, и њој после

следоваху у цркви Христовој хиљаде и хиљаде девственица и девственика.

из *Охридског Пролога* Владике Николаја

О посту

Господ наш Исус Христос је рекао: *Ја сам Хлеб живота који је сишао са неба. Ко једе овај Хлеб, живеће вечно...* Овај Хлеб живота даје нам се у светој тајни причешћа. Сваки пут када се причешћујемо ми примамо Христа у себе и постајемо Његова браћа и наследници Царства Небеског.

За радосни сусрет са Господом потребно је да се припремимо. Пост је време које је Црква одредила као посебан период припремања за причешће. Исто као што, чекајући драге госте, чистимо и украшавамо нашу кућу, тако у посту чистимо и украшавамо своју душу и тело за посету Христову.

Тело се у посту припрема уздржавањем од мрсне хране. Веома је важно да се подсетимо да не треба постити из морања и безвољно, јер никакву корист нећемо имати од поста. Наш пост треба да се састоји од љубави, јер само таква дела Господ прима, а само таква и даје.

Пост није само уздржавање од хране. То је време које нам је дато да увек изнова покушамо да мењамо себе. За нас хришћане, Господ Христос је огледало нашег живота, а ми се стално, а посебно у време поста, трудимо да достигнемо Његову лепоту и доброту. Зато је пост време саткано од молитве, покајања и испитивања. Све оно што смо у међувремену радили, било да смо: погрешили, лутали, нисмо се трудили, осуђивали...у посту је нова шанса да то променимо. *Искористимо је!*

Њакон Дарко Ђурђевић

Шта је православни лекар?

Такав лекар не би требало само да верује, него да настоји да живи према заповестима Божијим – и то не само у личном животу, него да их обавезно примењује и на њихову професионалну делатност. Професија лекара обавезује по много чему. Као прво, православни лекар је дужан да настоји да буде добар професионалац. Ако је он верујући, онда је дужан да се озбиљно односи према својим професионалним обавезама како би часно носио божанско дело – лечење. Као друго, православни лекар је дужан да воли оног човека којег лечи или бар да га сажалева; у сваком случају, он је дужан да своје срце држи отвореним у сусрет болеснику. Није неважно ни то што би лекар требало да буде некористољубив. То и није тако једноставно: у наше време, и држава и сами болесници гурају лекара у искушење додатног плаћања, будући да је реална плата у данашњој државној медицини једноставно смешна. Међутим, све ово што сам набројао може да буде својствено сваком савесном лекару – и муслиману и атеисти.

Поред осталог, православни лекар мора имати и православни појам о томе шта су живот и смрт, шта су болест и лечење и како је све то повезано једно са другим. Такав лекар, мора увек имати на уму да не би требало лечити само тело и душу, него и сам дух. Не може постојати ни телесна, ни душевна болест, без озледе духа. Ми знамо да је огромна већина наших болести – плата за наше грехове. Због тога је исцељење, воспостављање човекове целовитости, могуће једино у тројединству. Вама, православнима, ово је сасвим разумљиво, али наше друштво, у целини посматрано, то не разуме, а тога нису свесни ни многи верујући који су тек недавно пришли Цркви. Разлика између православног лекара и његових колега јесте у томе што је он дужан да буде свестан. Осим тога, требало би добро знати где престају пуномоћи лекара а почињу обавезе свештеника. Болесник се може

лечити само заједно са свештеником. Православни лекар мора руководити оним што је његово дело – а то је љубави и служења човеку, што истовремено значи – и Богу. О томе је одлично говорио руски философ Иван Александрович Иљин.

Православни однос према лечењу

Када лекар и пацијент позову свештеника, тада њих троје ступају у савез против болести. Болесник прима Св. Тајну Миропомазања, исповеда се и причешћује Светим Даровима; лекар заједно са свештеником, моли за здравље пацијента, а пацијент у својим молитвама помиње лекара и они заједно настоје да победе болест, имајући на уму да је све у рукама Господњим.

Проф. др. А. В. Недоступ

Доктор медицинских наука, професор Московске медицинске академије *И. М. Сеченов*, председник Московског друштва православних лекара, копредседник Црквено-друштвеног савета за биомедицинску етику при Московској Патријаршији.

Молим те, сине мој, трпи и благодари за спотицања која се догађају у болести, према речима онога што је рекао: Све што ти буде дато, прими (Прем. Сир. 2,4) како би се намера Промисла испунила на теби онако је Њему угодно. Према томе, буди храбар, укрепљуј се у Господу (уздај се) у Његово старање о теби. Бог нека је с тобом!

Свети Исак Сирин

Парацелсус (1493-1541), лекар и утемељитељ фармацеутске хемије, лекарску врлину и професионалну етику прогласио за ослонац медицине. Чувене су његове речи: *Сила лекара је у његовом срцу, његовим радом треба да управља Бог а најважнији састојак лека је љубав.*

Распоред Богослужења у храму
Светих Бесребреника и Чудотвораца Козме и Дамјана за Децембар 2012

Субота 1. Децембар	08:30 ч.	Света Литургија
Уторак 4. Децембар	05:00 ч.	Света Литургија - Ваведење
Четвртак 6. Децембар	17:00 ч.	Акатист Светим Козми и Дамјану
Субота 8. Децембар	08:30 ч.	Света Литургија
Четвртак 13. Децембар	17:00 ч.	Акатист Светим Козми и Дамјану
Недеља 16. Децембар	09:00 ч.	Света Литургија
Среда 19. Децембар	05:00 ч.	Света Литургија - Никољдан
Четвртак 20. Децембар	17:00 ч.	Акатист Светим Козми и Дамјану
Субота 22. Децембар	08:30 ч.	Света Литургија
Четвртак 27. Децембар	17:00 ч.	Акатист Светим Козми и Дамјану
Субота 29. Децембар	08:30 ч.	Света Литургија

Напомене

Исповест ће бити сваког Петка од 16 часова по трапезаријама на одељењима за покретне пацијенте и у постељама за непокретне. Списак пацијената за исповест доставити главној сестри сваког Четвртка до 14 часова.

Списак пацијената који желе да се причесте доставити главној сестри сваког Петка до 14 часова.

Пацијенти уз одобрење лекара могу да учествују у Светој Литургији и причесте се у храму. Пацијенти везани за постељу биће причешћени по одељењима.

За више информација можете се обратити главној сестри или болничком духовнику о. Радомиру на 064 832 1067, који се може позвати са локала Болнице (6067).

Са благословом болничког духовника о. Радомира дипломирани теолог Драган Станојевић, појац у нашем храму, организоваће практичну наставу из области црквеног појања. Запослени који имају дара за музику, а желели би да се активно укључе у литургијски живот наше цркве у болници могу се пријавити Драгану, др. Неши Пакевић или о. Радомиру за више информација.